

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

สมชื่อว่าพระแท้

นี่ก็คอยฟังสามสี่จังหวัดที่ภาคกลาง ออยุธยา อ่างทอง สุพรรณบุรี แลวนั้นแหละ ให้ศรีไทยใหม่ไปติดตามดูเรื่องราว เป็นยังไงให้จัดการเลย จัดการๆ เลย ให้ศรีไทยใหม่จัดการช่วยไปเลย เท่าไรๆ แล้วค่อยพูดกันว่างั้น ของที่เตรียมให้เวียงจันทน์ก็มาแล้วที่ศาลา เราไปดูตอนเย็นเมื่อวานนี้ ว่าจะให้พร้อมในวันที่ ๒๓ วันที่ ๒๔ เวียงจันทน์เขามารับของ เราจะเตรียมพร้อมไว้ตามที่เขาขอมา เขาขอมาอะไรบ้าง (ข้าวเหนียว ๒๐ ตัน เพิ่มให้อีก ๓,๙๖๐ กิโล เท่ากับ ๓๓๐ ถุง รวมเป็น ๒,๐๐๐ ถุงพอดี มุ้ง ๕๐๐ หลัง ผ้าห่ม ๕๐๐ ผืน เสื้อ ๕๐๐ ผืน ของเหล่านี้เตรียมพร้อมเรียบร้อยแล้ว พร้อมขึ้นรถได้วันที่ ๒๓ แล้ววันที่ ๒๔ ค่อยไปส่งที่เวียงจันทน์ครับ)

อันนี้ไปทางเวียงจันทน์ ที่อยุธยา อ่างทอง สุพรรณ ให้ศรีเชียงใหม่ไปติดตามอยู่ ควรที่จะช่วยเหลือมากน้อยเท่าไรให้จัดการเลยเราบอก เรื่องหมดเรื่องยังไม่ต้องพูด จำเป็นเท่าไรๆ เอา ทุ่มลงเลย บอกเท่านั้น นี่ยังไม่ทราบเรื่องราวพวกแถวน้ำท่วม แต่ถ้าศรีไทยใหม่ไปเราแน่ใจเพราะจริงจังเหมือนกันกับเรา ถ้าเป็นคำสั่งของเราทางนั้นจะรับทันทีเลย เพราะไม่ใช่คนทะเลาะแหละ นี่คอยฟัง อะไรควรจัดการยังไงให้จัดการๆ เลย เราบอกอย่างนั้นละ ระยะนี้ก็มีอยู่สองแห่ง ทางเวียงจันทน์กับทางน้ำท่วม

ไม่ทราบเป็นยังไงนะ หัวใจดวงนี้มันแปลกอยู่ มันไม่ได้คำนึงเลยว่าเรื่องหมดเรื่องยังอะไรๆ ฟังแต่เสียงผู้จำเป็นๆ มันจะออกรับกันแก้ความจำเป็นๆ เรื่องหมดเรื่องยังเลยไม่ถาม เหมือนเรานี้เป็นเศรษฐีใหญ่ มันหากเป็นอยู่ในจิตเพราะอำนาจความเมตตาไม่ใช่อะไร ไปตามถนนหนทางเขาชายของอยู่ตามนี้ จอดรถเอาของกับเขา ไม่เอาทะเลาะ เอนิดหน่อยแล้วมอบเงินให้เขาไปเรื่อยอย่างนั้น ที่มีไฟเขียวไฟแดงเหมือนกัน เขาขายดอกไม้ ให้คนละ ๓๐๐ ร้อย พวกขายดอกไม้ตามไฟเขียวไฟแดง

บางทีเรามีรถนำ รถหวอรถนำไปที่นั่น เราบอกข้างหน้า รถหวอไปถึงไฟเขียวไฟแดงให้หยุด บอกให้หยุดเลย ไม่บอกเหตุผลนะ บอกให้หยุดตรงนั้น ไปเขาก็หยุดตรงนั้น เราถามเขามาขายดอกไม้ก็คน โบกมือให้มาๆ ให้คนละสามร้อยๆ เอาที่นี้รถไปได้ อย่างนี้ละ ทำทุกแบบแหละเราอำนาจเมตตา มันหากเป็นของมันเอง ไฟเขียวไฟแดงรถหวอไปแท้ๆ ยังไปจอดที่นั่น ให้หยุดที่นั่น รถหวอไปหยุดที่นั่นเสียเอง แล้วเรียกพวกขายดอกไม้มา แจกทุกคนแล้วไป อย่างนั้นนะ

แต่ก่อนพูดถึงเรื่องนี้สันั้น เรามีอยู่แล้วนะ นิสัยกว้างขวางตามนิสัยวาสนาของเรา เราบวชมานี้ไปอยู่กับครูบาอาจารย์องค์ใดที่ตระหนัถ์เหนียว เรียกว่าคับแคบ อยู่

ไม่ได้นะ เป็นอยู่ในหัวใจ คับหัวอก ถ้าองค์ไหนท่านเปิดโล่งๆ อยู่ได้ อย่างสมเด็จพระมหา
 วีรวงศ์ นี่เป็นอาจารย์ของเราองค์หนึ่งกับพ่อแม่ครูจารย์มั่น เราบอกตรงๆ เลยว่า ใน
 หัวใจของเรานี้มีครูบาอาจารย์ทั้งฝ่ายปริยัติและฝ่ายปฏิบัติอยู่บนหัวใจเราสององค์ คือ
 หลวงปู่มั่น เปิดโล่งหมดเลย เปิดรอบด้านเลย ทางปริยัติก็สมเด็จพระมหาวีรวงศ์ วัดพระ
 ศรีมหาธาตุ อันนี้ก็เปิดโล่งเลย มันถึงใจเรา ไม่ใช่อะไรนะมันถึงใจเรา

เพราะฉะนั้นสององค์นี้จึงอยู่บนหัวใจเราตลอดมา เคารพมากที่สุด ทางนั้น
 เคารพการเสียดสละของท่าน ท่านเป็นทางด้านปริยัติ ไม่มีอะไรติดตัวนะ เราเป็นคนดูแล
 สิ่งของของท่านเรารู้หมดละซิ รู้สึกท่านเมตตาเรามากอยู่ ติดตามจะเอากลับคืนไป วัน
 ถวายเพลิงศพพ่อแม่ครูจารย์มั่นท่านก็มา เจ้าคุณศรีวรคุณก็มาท่านเป็นเพื่อนเดียวกัน
 ผู้นี้ละช่วยไว้ได้ ไม่งั้นก็จะแก๊ยก เรื่องให้กลับนี้กลับไม่ได้แล้ว แต่จะแก้ด้วยมารยาท
 ไม่ให้เสียความเคารพนี่ลำบากอยู่มากนะ

พอดีได้เจ้าคุณศรีวรคุณ ท่านไปด้วยกันท่านนั่งฟังอยู่ อยู่ๆ ท่านก็ผางออกมา
 เลย ก็จะผูกจะมัดเขาไปอะไรนั่นหนา ก็เพื่อนอยู่ด้วยกันมาด้วยกัน ถ้าเป็นประชาชนนี้ก็
 เป็นชั้นพ่อตาแม่ยายแล้วจะให้ไปเป็นลูกเขยใหม่ได้ยังไง ว่างั้น ท่านจะเอาเรากลับไป
 อีกร พรรษาก็แก่แล้ว เราอยากตอบตั้งแต่ท่านยังไม่ถาม พรรษาได้เท่าไรท่านมหา ๑๖
 หนุนนะเป็นอุปชฌาย์ก็ได้แล้ว ท่านก็ช่วย ทางนั้นเลยหนึ่ง โอ้ย ตาเขียวป้อใส่เรา เรารอด
 ตัว เห็นเราที่โรที่นั่นแหละ นี่ก็เพราะความผูกพัน เมตตา เราอยู่กับท่านท่านไว้ใจทุก
 อย่างเลย นื่องค์หนึ่งที่เป็นนักเสียดสละ มีเท่าไรมีเถอะ หมด

เพราะเราเป็นคนดูแลสิ่งของท่านทุกอย่าง จตุปัจจัยเราเป็นคนลงบัญชี จ่ายทาง
 ไหนเท่าไรๆ เราเป็นคนสั่งจ่ายๆ ลงบัญชีๆ เสร็จ พอสิ้นเดือนแล้วก็เอาบัญชีนี้ไปวางไว้
 ข้างที่ท่านนอนสะดวกสบายตอนว่างๆ ท่านไม่ดูเลยนะ เอาไปวางไว้ท่านไม่ดูเลย วาง
 หลายหนแล้วต่อไปเลยไม่วาง เพราะท่านไม่สนใจ สมกับที่ท่านเป็นนักเสียดสละ ท่านจะ
 ไปดูอะไรว่าหมดเท่าไรยังเท่าไร ท่านไม่ดู เป็นเราก็ไม่ดูเหมือนกัน เอาสมุดไปจ่ายอะไร
 เท่าไรๆ สิ้นเดือนปั๊บเราจะเอาเข้าไป ท่านไม่เคยดู ท่านก็เป็นนักเสียดสละอยู่แล้ว ท่าน
 จะมายุ่งอะไรกับการได้การเสียด การหมดการยังอะไรท่านไม่สนใจ นี่ก็เป็นองค์หนึ่งเป็น
 นักเสียดสละ หมดนะ ไม่มีอะไรเหลือ นี่ก็อยู่บนหัวใจเรา

เปิดโล่งพ่อแม่ครูจารย์มั่น ฝ่ายกรรมฐานยกให้เลย ฝ่ายปริยัติก็สมเด็จพระมหา
 วีรวงศ์ เป็นนักเสียดสละจริงๆ อะไรมีมาบางที่เราต้องได้เก็บซ่อนเอาไว้ พอของมากเข้าๆ
 ท่านจะให้เขียนฉลากทั้งวัดเลย เอาหมดเลย เราต้องไปเอามาซ่อนเอาไว้ก็มี บางทีมี
 ความจำเป็นเกิดขึ้น พอแจกของหมดแล้ว ตู้โล่งหมดแล้ว แล้วก็ผ้าไตรบ้างอะไรบ้าง
 ไปวางไว้นั้น มาอะไรอีกนี่ ก็ฟังเอาไปท่านว่า เราก็ก๊ราบเรียนท่านตามเหตุผล ท่านนั่ง

นะ เวลาที่มีความจำเป็น เช่น จีวรถูกไฟไหม้อะไรๆ จะคว้าหาอะไรไม่ทัน เลยเตรียมเอาไว้อย่างนั้นแหละ ท่านก็นิ่งไปเลยเพราะมีเหตุผล ไม่จั้นหมดไม่มีเหลือ นี่สมชื่อว่า เป็นพระแท้ๆ ความหมายว่าจั้น

พระคือนักเสียสละ ไม่เอาอะไรเลย พระเต็มยศ ไม่เอายศถาบรรดาศักดิ์อะไร สละหมด นั่นคือพระเต็มตัว พระ แปลว่า ประเสริฐ วร ๆ แปลว่าประเสริฐ เรียกว่าพระ เรียกว่าเป็นผู้ประเสริฐ บางคนจะไม่เข้าใจ ศัพท์ว่าพระออกมาจาก วร แปลว่า ความประเสริฐ เป็นพระก็เรียกว่าผู้ประเสริฐ ก็ประเสริฐแล้วจะหาอะไรอีกทำอะไรอีก ไม่เอาเรา เรื่องเสียสละเราก็เป็นตามนิสัยมาแล้ว ไปอยู่กับครูอาจารย์องค์ใดที่คับแคบอยู่ไม่ได้นะ หากเป็นในหัวอก คับหัวอก ถ้าองค์ไหนถึงไหนถึงกันแล้วเอาเลยๆ อย่างสมเด็จจมหาวีรวงศ์ถึงไหนถึงกันเลย มีเท่าไรหมดๆ เข้ากันได้ เราตัวเล็กๆ แต่หัวใจมันไม่ได้เล็ก เสียสละ

คณะของเราที่พระเถระเต็มๆ เพราะอะไรได้มาเป็นอันเดียวกันหมด สำหรับวัดเราตั้งแต่เรียนหนังสืออยู่ก็ไม่เคยมีว่านี่เป็นของท่านนี่เป็นของเรา ของตกมาพบนี่เป็นอันเดียวกันหมดเลย เราทำมาอย่างนั้น คณะไหนก็ตามเราไม่สนใจ แต่คณะของเราเป็นอันเดียวกันหมด ได้อะไรมาพริบหมดเลยเป็นอย่งนั้น ส่วนพ่อแม่ครูจารย์ม้านี้ไม่ต้องพูดละยกไว้เลย เปิดหมด เรียกว่าไม่มีอะไรเหลือเลย เพราะเป็นฝ่ายกรรมฐานอยู่แล้ว ฝ่ายปริยัติก็ยังมีแบ่งสู้แบ่งรับบ้าง แต่สมเด็จจมหาวีรวงศ์ไม่มี หมดเลย หมดๆ เลย

เทศน์อย่างนี้ก็ออกทางวิทยุนะ ให้เป็นคติแก่พี่น้องชาวไทยเราที่เราเทศน์ทุกวัน ออกทางวิทยุทุกวัน วันนั้นก็เป็นการเทศน์ในตัว คือการเสียสละ อยู่ร่วมกันทั่วโลก ดินแดน หมออยู่กับคนมันก็อาศัยคน เจ้าของตีมันจะตายมันก็ร้องแจ้ๆ ไม่มีการต่อสู้กับเจ้าของ หมามันรู้จักบุญจักคุณรู้จักเจ้าของขนาดนั้นละ คนเรารู้จักบุญจักคุณกันจะทำได้ลงคอหรือ ความเสียสละนี้เป็นไฟมากก็ตาม จะเป็นน้ำดับไฟด้วยการเสียสละ ความกว้างขวางเป็นสำคัญมากที่สุด ความตีบตันอันตู่ไปไหนคับแคบไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม ถ้าเป็นผู้มีจิตใจอันกว้างขวางแล้วไปที่ไหนเปิดโล่งๆ เลย วันนีเ้านั่นละ

(วันนี้วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน หอมอนิตย์ ทินกร ทำบุญกับหลวงตา ๑๐,๐๐๐ บาทเนื่องในวันคล้ายวันเกิดครับ) มีหอมเด่นอยู่คนหนึ่ง หอมคนนี่เราพูดเสมอ เป็นผู้เด่นในวงหอมทั้งหลาย บรรดาหอมรู้สึกจะลืมหืมตัว เอ้า ว่ามาว่าให้เรา เราทำได้หมดทั้งดีทั้งชั่วรับหมด เพราะธรรมนี่เหนือทุกอย่างแล้ว การพูดนี้ไม่ได้ตั้งใจจะพูดยกโทษยกกรรมผู้ใด พูดตามหลักความจริง ทางฝ่ายหอมรู้สึกจะห่างเหินทางศาสนาอยู่มากทีเดียว เท่าที่เราสังเกตเรื่อยมา อาจเป็นการลืมหืมเนื้อลืมหืมตัวก็ได้ว่าเป็นหอมนี้เหมือนว่าความรู้เหนือพระพุทเจ้า เรียนสรีรศาสตร์เพื่อแก้โรคแก้ภัย เรื่องอวัยวะทุกสัดทุกส่วนหอมจะ

ทราบตลอด อวัยวะส่วนไหน เส้นเอ็นส่วนไหนทำงานเพื่ออะไรๆ นี่หมอมจะทราบได้ดีๆ ทางสรีรศาสตร์ทางหมอแก้โรคแก้ภัย สรีรศาสตร์ทางพุทธศาสนานี้พิจารณาตรงไหนๆ นี้เพื่อปล่อยวางๆ หมอดโดยสิ้นเชิง สิ้นกิเลสไปด้วยสรีรศาสตร์ ต่างกันอย่างนี้ ผู้เรียนจบสรีรศาสตร์ลงไปในสรีรจิต ไปรอบกันที่จิต จบกันตรงนั้น เปิดโล่งเลย เอาละที่นี้จะ

(ทองคำวันนี้ได้ ๓ บาท ๖๕ สตางค์ครับผม) เออ ได้ทุกวันๆ เวลานี้ได้โยะนะ ๓๘๐ กว่ากิโลจาก ๑๑ ตัน ค่อยมาอย่างนี้ละ.นี่เราก้ชวนชวยช่วยพี่น้องชาวไทยด้วยความคิดของเราเอง เพื่อพี่น้องลูกหลานไทยเราจะอาศัยอะไร ก็อาศัยปุ๋ย่าตายายเป็นมาๆ ที่นี้ปุ๋ย่าตายายตายไปแล้วเราอาศัยอะไร เราต้องอาศัยกำลังปลีแข้งของเรา จึงรับแรงเสียดตั้งแต่บัดนี้ นี่ละที่เราพาหมอนหมอนอย่างนี้เอง สำหรับเราเองบอกตรงๆ ว่าไม่มีอะไร หมอดโดยสิ้นเชิงไม่มีเหลือภายในใจ แม้แต่ร่างกายก็ไม่เคยสนใจ เจ็บปวดแสบร้อนตรงไหนก็แก้กันไป ที่จะให้มาเป็นกั่วงลกับมันไม่เลย ไม่มี หมอด อันนี้ก็หมอดโดยสิ้นเชิง รอแต่ลมหายใจ ใช้ได้ขนาดไหนเอาใช้ไป ใช้ไม่ได้ปิดปั๊วะไปเลย นั้น

นี่ไปก็ไปอย่างจริงอย่างจัง อย่างมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์จากความเชื่อถือตัวเองได้แล้วร้อยเปอร์เซ็นต์ เราไปจะไม่มีอะไรห้วงเลยสามโลกธาตุนี้ ห้วงก็ห้วงแต่เวลามีชีวิตอยู่นี้ ห้วงลูกห้วงหลานเราช่วยโน้นช่วยนี้ พออันนี้ขาดปั๊วะแล้วไปเลยไม่ห้วงอะไรทั้งนั้น นี่ละการชำระใจ ชำระให้มันเด็ดขาดเสีย เมื่อมันเด็ดขาดแล้วทุกข์แม่เม็ดหินเม็ดทรายไม่มีในหัวใจเลย ใจพระพุทธเจ้าใจพระอรหันต์ทุกข์แม่เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี จะมีก็มีแต่ตามธาตุตามขันธเจ็บนั่นปวดนี้ ท่านก็ไม่ได้เป็นกั่วงล เพราะเป็นหลักธรรมชาติเป็นคนละฝั่งอยู่แล้ว อันนี้เป็นฝั่งสมมุติ ธรรมชาตินั้นเป็นฝั่งวิมุติไม่ได้เข้ามาถึงกันเยียวยารักหากันไปอย่างนั้น หากว่ามันหมอดวิสัยแล้วปั๊วะเดียวไปเลย นี่ก็เป็นอย่างนั้น

พูดให้ชัดเจนเลยพูดกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เพราะมันจวนจะตายแล้ว ใครจะว่าไม่ว่าคุย ปากนี้ปากอมธรรม ปากว่าไม้อย่างนั้นไม้อย่างนี้ปากอมขี้ เข้าใจไหม ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง เต็มอยู่ในนั้น นี่ปากอมธรรมจะเอาความจริงออกมาพูดเท่านั้น เวลาเราปฏิบัติแทบเป็นแทบตายจะเข้าขั้นสลบไสลก็มีไม่รู้กี่ครั้ง หากไม่เคยสลบ เพราะความเพียรฆ่ากิเลสในหัวใจเรา จนกระทั่งได้เต็มเหตุเต็มผลเต็มอรรถเต็มธรรมเต็มหัวใจ ที่นี้ปล่อยหมอดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไร อดีตอนาคตไม่มี ปัจจุบันก็จำอยู่นี้ตลอดเวลาจะไหว้วาง มาโกหกท่านทั้งหลายหรือการพูดอย่างนี้ เราปฏิบัติมาเพื่อโกหกตัวเองหรือ

แทบเป็นแทบตายปฏิบัติมาเพื่อธรรม เมื่อได้สมมักสมหมายแล้วท่านผู้ใดที่มินิสัยพอที่จะเป็นคติเตือนใจ ยึดเกาะไว้ให้เป็นสาระมหาคุณแก่ตนก็เอาไปซิ ก็มีเท่านั้นพูดอวดหาอะไร เกิดประโยชน์อะไรอวด โหม้อหาอะไร นั้น ให้มันเห็นชัดๆ อย่างนั้นซิเมื่อบริสุทธิ์เต็มที่แล้วก็เคยพูดแล้วว่า บรรดาพระอรหันต์นั้นท่านอยู่ในท่ามกลางแห่ง

พระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ทั้งหลายทั่วแดนโลกธาตุมีจำนวนเท่าไร พระอรหันต์องค์ใดสำเร็จปั๊บแล้วเข้าเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด อยู่ในท่ามกลาง แล้วท่านจะไปถามหาพระพุทธเจ้าองค์ไหนๆ ว่าไง สวากทั้งหลายมีจำนวนสักเท่าไรของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ สวากมีจำนวนเท่าไรถึงนิพพานด้วยกันๆ พอทางนี้ผางเข้าไปนิพพานปั๊บเป็นอันเดียวกันหมดแล้ว แล้วจะไปถามหากันอะไร ก็อยู่ในท่ามกลางแห่งพระนิพพาน อยู่ในท่ามกลางแห่งพระพุทธเจ้าพระสงฆ์สวากทั้งหลายด้วยกันแล้ว แล้วถามหากันอะไร

นี่ละผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเราตถาคต เห็นอันนี้เอง ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหน จำขึ้นนี้มันถึงกันหมดเลย เป็นแม่น้ำมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าจริงขนาดนั้น พวกเราอย่าหละๆ แหละๆ ให้แต่กิเลสมาโกหกตัวเอง ถ้าจะทำความดีงามอะไรให้กิเลสมาหลอกๆ ตบหัวล้มลงหมอนๆ เอาธรรมฟาดกิเลสให้มันขาดสะบั้นลงไปเป็นไร จำขึ้นมาแล้วที่นี้ไม่มีวันมีคืน ยืน เดิน นั่ง นอน จำตลอดเวลา อิริยาบถไม่มีของจิตท่านผู้สิ้นกิเลสแล้ว จำอยู่ตลอด

(เขาแจ่งมาวันนี้ครับ รายการไปช่วยน้ำท่วมที่จังหวัดอยุธยา อำเภอลาดบัวหลวง ๖ ตำบล ๓,๐๐๐ ครัวเรือน ช่วยไปแล้วเป็นมูลค่า คิดเป็นเงิน ๑,๐๕๕,๖๕๐ บาท ที่จังหวัดนครปฐม อำเภอบางเลน ๑,๘๕๐ ครัวเรือน คิดเป็นมูลค่าเงิน ๑,๐๙๑,๒๕๐ บาท ทั้งสองรายการพุงนี้จะโอนเงินไปให้เขา) เขียนเช็คจ่ายตามนี้ละ เราถ้าพูดอะไรแล้วขาดๆ ไม่มีคำว่าแยกโน้นแยกนี้ จิตดวงนี้ไม่มี ถ้าลงได้ล้นค้ำยังงี้แล้วขาดสะบั้นไปเลย ชีวิตไม่มีความหมาย คำสัตย์คำจริงเหนือชีวิต ปฏิบัติตัวเองมาอย่างนั้น ถึงเวลาประกอบความพอกเพียร เอาตายพืดกันเลย เป็นอย่างนั้น แต่ไม่เคยตายนะกิเลสตายให้ถือเป็นคติเอาไว้ เราทำมาแล้วที่วานี้ เอ้า กิเลสไม่ตายเราตาย ชัดกันกิเลสตายไปเป็นลำดับ สุดท้ายก็มานั่งไม่อยู่นี้ โมนี่เป็นโม้ธรรม ภาษาธรรมปากเป็นธรรม ไม่ได้โม้หลอกท่านทั้งหลายนะ เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz